

KNNV–vogelweekeind in Zeeuws en Belgisch Vlaanderen

Voor de tweede maal in 1964 werd op 5 en 6 september door het nat.-hist. secretariaat van de K.N.N.V., onder auspiciën van het Contactorgaan voor Vogelstudie, een vogelweekend georganiseerd, ditmaal in het meest z.w. gedeelte van Nederland. De belangstelling was groot: 80 deelnemers spoedden zich op die zaterdag naar Aardenburg, om gaandeweg tot de ontdekking te komen, dat men zich soms deerlijk in de afstand had vergist.

Niettemin kon op zaterdagmiddag gestart worden voor een excursie, die met medewerking van het bestuur van de actieve Vogelwacht West Zeeuws-Vlaanderen was georganiseerd. Deze tocht was voor velen een goede gelegenheid eens kennis te maken

met dit gebied van oude, afgedamde krekten; een gebied rijk aan landschapsschoon en met een interessante, vogelbevolking. Vooral het Grote Gat bij Oostburg bleek veel bezienswaardigs op te leveren, o.a. een troep *zwarte ruiters*, *tureluurs*, *watersnippen*, *bontbekplevieren*, *dodaarzen* en *kemphanen*, die, omdat ze het zomerkleed hadden ingeruild voor een wat eenvoudiger kostuum, soms moeilijk waren te herkennen. In het Grote Gat, dat anders zonder toestemming niet toegankelijk is, bleken zich bovendien de zeldzame „groeïende stenen” te bevinden.

Wie op eigen gelegenheid dit gebied wil doorkruisen, raden wij aan de „Krekensroute” op te vragen bij V.V.V. Oostburg.

Ons onderdak in motel „Rodanborch” (een naam uit de Romeinse tijd, later veranderd in Aardenburg) bestond uit een omgebouwd barakkenkamp. Voor ons doel was het zeer geschikt, zowel wat betreft de prima verzorgde maaltijden, als de vergaderruimte. Na op zaterdagavond enkele huishoudelijke mededelingen en een uiteenzetting over het Zwin, het voornaamste programmapunt voor de volgende dag, te hebben aangehoord, viel de aanwezigen de première ten deel van een lezing met kleurendia's door Ir. J. J. F. E. de Wilde uit Wageningen. Tijdens een vacantiereis naar Griekenland en Turkije heeft deze in de afgelopen zomer kans gezien, onder niet altijd welkome omstandigheden, een serie schitterende opnamen te maken van o.a. *buidelmezen*, *grielen*, *witte pelikanen*, *kwakken*, *spaanse mussen*, *sporenkievit* en *zilverreigers*, een waarlijk unieke collectie.

De zondagmorgen daarop trokken de deelnemers in een stromende regen de grens over, met als doel het Belgisch gedeelte van het Zwin. Een bezoek aan dit reservaat biedt de gelegenheid kennis te maken met een vorm van exploitatie, waarbij behalve aan opvoering van de instructieve waarde gedacht is aan behartiging van de commerciële belangen.

Na betaling van de entreprijs komt men in een aangelegde vogeltuï, waar men de voornaamste langs de kust voorkomende vogelsoorten kan aantreffen in een zo goed mogelijk nagebootte omgeving of in ruime voliëres. Vogelsoorten, die in het veld moeilijkheden kunnen opleveren, zoals bijv. steltlopers, ganzen en eenden, zijn hier van zeer korte afstand goed te bestuderen. Een vogelgids is ook hierbij echter onontbeerlijk.

Voor de bewoners van deze tuï is er nog een belangrijk lichtpunt: in de herfst worden zij, naar gelang de soort, in vrijheid gesteld, waardoor de tuï 's winters vrijwel leeg en voor bezoekers gesloten is.

Na bezoek aan de tuï kan men voorts vanaf een hoge dijk een blik werpen over de vlakke van het reservaat zelf en hier wel of niet doorheen wandelen. Door een groot deel van de talrijke bezoekers wordt dit laatste verkozen en zij kunnen, na dus de kas van het reservaat te hebben gespekt, in de luie stoelen van het restaurant wat uitblazen, hetgeen de rust in het terrein mede ten goede komt.

Ons gezelschap werd met het oog op beschikbare tijd, uithoudingsvermogen, enz. van de deelnemers, in drie groepen gesplitst voor een ruige, een minder ruige en een gemakkelijke excursie; tijdens deze tochten werden o.a. waargenomen: een *bruine kiekendief*, een vlakbij jagende *velduil*, twee *lepelaars* en een groot aantal eenden, voornamelijk *wilde-* en *slobeenden*. Dat op de zgn. ruige excursie enige slachtoffers vielen in de vorm van volgeschepte laarzen en dat de excursieleider gehuld in een oliejas te water raakte en een eindweegs met de stroom werd meegesleurd, mag hier niet onvermeld blijven. De stemming werd er niet minder om.

Om vier uur in de middag ging men òf huiswaarts òf terug naar „Rodanborch” om daarna onder leiding van de kampbeheerder een en ander te gaan bekijken van opgravingen uit de vroege middeleeuwen. Een deel van het gezelschap maakte de volgende dag als afsluiting van dit weekeind o.l.v. Ir. van Vliet een excursie naar Brugge.

Alles bijeengenomen kunnen zowel deelnemers als organisatoren, met name het echtpaar Van Vliet, het echtpaar De Vries, de heer Goudswaard en ondergetekende, met genoegen terugzien op deze geslaagde bijeenkomst, die in dit gebied zeker voor herhaling vatbaar is.

- J. Steenman, Willibrordweg 1, Rhenen